

Αθήνα, 7 Μαρτίου 2013

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς:

- Εθνικής Άμυνας
- Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Θέμα: «Σχετικά με την απαράδεκτη και εκδικητική δίωξη του αντιρρησία συνείδησης Νίκου Καρανίκα»

Ο αντιρρησίας συνείδησης Νίκος Καρανίκας, ο οποίος ήταν ανυπότακτος από τις 29/3/94 συνελήφθη τελικά στις 25/8/95 όπου και φυλακίστηκε στις Στρατιωτικές Φυλακές Θεσσαλονίκης.

Η σύλληψη του για ανυποταξία θεωρήθηκε κατάταξη στις Ένοπλες Δυνάμεις και κρατήθηκε ως προφυλακισμένος μέχρι την 5/10/95 όταν και καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης 4 ετών με την υπ. αριθμ. 637/1995 απόφαση του Στρατοδικείου Θεσσαλονίκης. Εν συνεχείᾳ, παρατάθηκε η κράτηση του μέχρι τις 19/12/95, όταν και καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης ενός (1) έτους με αναστολή με την υπ. αριθμ. 180 /1995 απόφαση του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου (δηλ. Στρατιωτικού Εφετείου) Θεσσαλονίκης.

Με την αποφυλάκιση του, θεωρούμενος στρατιώτης, έλαβε φύλλο πορείας για το 563 ΤΠ (Θερμά Νιγρίτας), όπου βεβαίως δεν εμφανίσθηκε και κηρύχτηκε λιποτάκτης στις 5/1/96. Στις 5/12/96 συνελήφθη ξανά και, αφού έλαβε φύλλο πορείας πάλι για το 563 ΤΠ, αφέθηκε ελεύθερος. Από 22/12/97 θεωρήθηκε και πάλι λιποτάκτης. Για αυτές τις 2 λιποταξίες δικάστηκε στις 4/10/00 και αθωώθηκε με την απόφαση 448/2000 Πενταμελούς Στρατοδικείου Θεσσαλονίκης με το σκεπτικό ότι ουδέποτε είχε γίνει στρατιώτης ώστε να μπορεί να διαπράξει λιποταξία, καθόσον η απόφαση

δέχθηκε ότι η σύλληψη του και η παραμονή του στις στρατιωτικές φυλακές δεν του έδωσαν τη στρατιωτική ιδιότητα. Νωρίτερα, είχε κάνει αίτηση προκειμένου να υπαχθεί στις ρυθμίσεις του Ν.2510/97 (άρθ.18-24), που στο μεταξύ είχε θεσπίσει για πρώτη φορά την εναλλακτική θητεία, όμως το αίτημα του απορρίφθηκε από το ΥΠΕΘΑ στις 7/7/98, στη βάση του ότι είχε πάει ήδη στο στρατό, αφού είχε φυλακιστεί σε στρατιωτικές φυλακές, και επομένως ενέπιπτε στο σχετικό ασυμβίβαστο.

Εν συνεχείᾳ, η στρατολογία τον κήρυξε ανυπότακτο αναδρομικά από 23/1/96, δηλ από τότε που αρχικά τον είχε θεωρήσει λιποτάκτη, και τον μήνυσε για την ανυποταξία αυτή στις 16/3/10.

Μέχρι τις 20/2/13 που συνελήφθη και παραπέμφθηκε με την αυτόφωρη διαδικασία στο ακροατήριο του Τριμελούς Στρατοδικείου Θεσσαλονίκης δεν του είχε επιδοθεί νόμιμα κανένα σημείωμα κατάταξης από τα διάφορα που είχαν εκδοθεί, επομένως δεν γνώριζε ότι πρέπει να πάει στρατό. Στις 20/2/13 αφέθηκε ελεύθερος, η δίκη, πάντα σε αυτόφωρη διαδικασία, προσδιορίστηκε για 22/2/13 και μετ' αναβολής στις 8/3/13.

Ο παραλογισμός δεν έχει τέλος, καθώς τώρα, σε ηλικία 44 ετών, μόλις 1 χρόνο πριν πάψει να έχει στρατιωτική υποχρέωση, όχι μόνο τον δικάζουν για ανυποταξία από 23/1/96 ως 20/2/13, δηλαδή και για χρονικό διάστημα για το οποίο δικάστηκε για λιποταξία και αθωώθηκε, όχι μόνο τον δικάζουν για ανυποταξία ενώ ποτέ δεν του επέδωσαν σημείωμα κατάταξης, αλλά και τον ξανακαλούν, με σημείωμα κατάταξης που εκδόθηκε στις 22/2/13, δυο μέρες μετά τη σύλληψη του, να παρουσιαστεί στο 586 ΤΠ στα Γρεβενά στις 20/3/13.

Επειδή η περιπέτεια αυτή δεν είναι η πρώτη για τον κ. Νίκο Καρανίκα καθώς όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, στο παρελθόν έχει δικαστεί και φυλακιστεί ως ανυπότακτος.

Επειδή το έτος 2000 ξαναπήγε σε δίκη με την κατηγορία της λιποταξίας και αθωώθηκε στο δικαστήριο αλλά συνέχισε να διώκεται ως ανυπότακτος.

Επειδή η δίωξη είναι καθαρά εκδικητική δεδομένου ότι ελληνικές αρχές φαίνεται να θέλουν να προλάβουν να τον ξαναδικάσουν για δεύτερη ανυποταξία πριν κλείσει τα

45 καθώς είναι 44 ετών, και, επομένως, σε ένα χρόνο δεν θα είναι καν στρατεύσιμος, άρα δεν θα υπάρχει καν αδίκημα.

Επειδή οι ελληνικές αρχές ουδέποτε αναγνώρισαν στον κ. Νίκο Καρανίκα το δικαίωμα στην αντίρρηση συνείδησης.

Επειδή η Διεθνής Αμνηστία επισημαίνει ότι οι επανειλημμένες διώξεις των αντιρρησιών συνείδησης παραβιάζουν το Άρθρο 14.7 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, το οποίο ορίζει ότι «κανένας δεν πρέπει να δικάζεται ή να τιμωρείται ξανά για αδίκημα για το οποίο έχει τελεσίδικα καταδικαστεί ή αθωωθεί σύμφωνα με το δίκαιο και τον κώδικα ποινικής δικονομίας κάθε χώρας».

Επειδή η Διεθνής Αμνηστία καλεί τις ελληνικές αρχές να σταματήσουν να δικάζουν πολίτες, όπως είναι οι αντιρρησίες συνείδησης που δεν έχουν καταταγεί, σε στρατοδικεία.

Επειδή το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει κρίνει ρητά ότι παραβιάζεται το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη (Άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων) όταν δικάζονται αντιρρησίες συνείδησης από στρατοδικεία (υπόθεση Ercep v. Turkey, απόφαση 22/11/2011).

Επειδή το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει αναγνωρίσει ρητά ότι το δικαίωμα στην αντίρρηση συνείδησης προστατεύεται από το Άρθρο 9 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου περί ελευθερίας σκέψης, συνείδησης και θρησκείας (υπόθεση Bayatyan v. Armenia, απόφαση 01/06/2011), και η Ελλάδα εξακολουθεί να μη συμμορφώνεται με τις διεθνείς υποχρεώσεις της και να παραβιάζει τα δικαιώματα των αντιρρησιών συνείδησης.

Ερωτώνται οι κ. κ. υπουργοί

- Σκοπεύουν να αναγνωρίσουν επιτέλους στον κ. Νίκο Καρανίκα το δικαίωμα στην αντίρρηση συνείδησης;
- Σκοπεύουν να υιοθετήσουν επιτέλους τις συστάσεις της Διεθνούς Αμνηστίας και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για τα δικαιώματα των αντιρρησιών συνείδησης;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές:

Κωνσταντίνος Μπάρκας

Γαϊτάνη Ιωάννα

Γεωργοπούλου Έφη

Διαμαντόπουλος Ευάγγελος

Διώτη Ηρώ

Ζερδελής Γιάννης

Κανελλοπούλου Μαρία

Καραγιαννίδης Χρήστος

Κουράκης Τάσος

Σακοράφα Σοφία

Σαμοϊλης Στέφανος

Στρατούλης Δημήτρης

Τσακαλώτος Ευκλείδης